

virkemiddel, men det er ét virkemiddel. Vi har i dag været med til at stemme om vedvarende energi og en energipolitik, der har vedvarende energi som et af temaerne, også når man giver udviklingsbistand. Det er vi med i, og det er da derfor, vi dyrker bølgeenergien og er så ærgerlige over, at det er gået i stå med den osv.

Jeg synes bare, man fra begyndelsen skal være klar over, at målsætningen er vi enige i. Vi er enige om, at der er et stort problem på området. Ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er ked af, at ministeren i lang tid talte om noget, der slet ikke står i forslaget, ja, til sidst blev det jo konstruktivt. Det er sådan set altid meget ærgerligt, for det er jo bedre, at vi bruger tiden på at diskutere det, der er visioner i. Man må vel sige, selv om jeg stadig væk ikke er klar over, om ministeren er for eller imod, at der vel ikke er andre end de enkelte regeringsmedlemmer og måske et par ordførere fra partierne, som stadig væk endnu kæmper imod joint implementation.

Her i eftermiddag har vi hørt, at udviklingsministeren sagde, at han godt kunne kigge på joint implementation. Om det så ligefrem er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, hører vi, at de også kan se på det. Der er vel altså ingen mere, som ikke siger, at det her virkelig er noget, vi skal bruge til noget.

Derfor vil jeg altså håbe, at vi lige fra starten får smækket på plads, at dette er en diskussion om at anvende joint implementation og ikke et spørgsmål om målet. Det ville jo også have været nævnt, hvis det, vi skulle til at sige, var, at nu stod vi slet ikke ved det mere. Det er noget helt andet, der er på tapetet.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiminister (Svend Auken):

Danmark har et af verdens højeste emissionsniveauer for CO₂, og derfor sagde den daværende regering med tilslutning fra et bredt flertal i Folketinget inklusive de to nuværende regeringspartier – jeg tror i øvrigt, De Radikale var med i regeringen dengang – at disse nationale emissioner skal bringes ned med 20 pct. i forhold til 1988.

Vi talte ikke om, hvad der skulle ske i Polen, Tjekkioslovakiet, Indonesien, eller hvor man nu kunne forestille sig det. Vi talte om, at Danmark med et uacceptabelt højt emissionsniveau skulle

reducere med 20 pct. Det var det, der blev vedtaget dengang. Det, man nu siger, er, at man vil løbe fra den målsætning og i stedet tale om reduktioner i andre lande.

Regeringen har sagt ja til internationalt at arbejde med det meget vanskelige spørgsmål omkring joint implementation, men ikke som en undskyldning for, at vi løber fra det, vi tidligere bandt os til at gøre, og de to partier, som har haft ordet her med korte bemærkninger, skylder os en forklaring på, hvordan pokker de kan lave det her forslag sammen med to ekstreme højrepartier, som på det her punkt har sagt blankt fra over for CO₂-målsætningen.

Hvorfor er det de to partier, man har taget med? Er man så optaget af, at det i alle spørgsmål skal være V og K og Z og O, der skal være sammen, at selv på et forslag, hvor man har en vidt forskellig forhistorie, vidt forskellig politik, går man alligevel ind med et fælles forslag, som kun kan skabe tvivl om troværdigheden af det, man i sin tid, da man var i regering, selv fastlagde. Jeg synes ikke, det er særlig klædeligt, men vi vender jo tilbage til diskussionen i forbindelse med klimatopmødet.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi gerne deltager i en diskussion internationalt om, hvordan man kan fastlægge kriterierne for joint implementation, men det kan ikke fjerne det forhold, at vi i Danmark har bundet os til, at vi vil reducere de danske emissioner i forhold til 1988-niveauet med 20 pct.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil opfordre ministeren til i langt højere grad at lade være med hele tiden at kigge på historie og sidde og filtrere sammen, hvad man kan udlede af det eller andet, for så ser vi ikke begrænsningerne forude.

Det er da ligegyldigt, om ministeren synes, at de to partier, der er med her, ikke burde være det, og at han spørger, hvorfor de nu er det. Det er jo helt ligegyldigt, det er miljøet, det drejer sig om her. Vi har lige i eftermiddag haft en fælles dagsorden om UNGASS, og jeg må sige til ministeren, det er nødvendigt, at man lytter og går ind i debatten herom.

Jeg kan måske bedre høre, hvad det er, ministeren mener, nu hvor han har været oppe et par gange, nemlig at det drejer sig om, at man ikke må have lov til at godskrive det på sit nationale regnskab. Igen må jeg sige, at ministeren jo står helt alene. Hvordan kan ministeren sige,